

das 2te Glied in einem Adhikaraṇa SARVADARṢANAS. 122, 31. — रूपे मे संशयस्त्वेकः in Bezug auf MBH. 3, 2953. सीतायाः प्राणधारणे R. 3, 63, 6. मम पृष्ठाधिरोक्ते Bedenken 5, 35, 29. तत्सकृद्येषु कृत्येषु 69, 6. मनसो ऽस्ति त्वं स्वत्रयं च प्रति ÇAṆ. zu BṚH. Ār. Up. S. 285. BṚH. P. 7, 1, 3. in comp. mit dem Begriffe, in Bezug auf welchen ein Zweifel obwaltet: आदिसंशयात् VS. PRĀT. 5, 38. धर्मं RĪĀ-TAR. 1, 81. 4, 33. 52. सीता° R. 5, 51 in der Unterschr. लोक° die Zweifel der Welt (subj.) BṚH. P. 6. 3, 2. — भूयः परिपत्रक संशयम् (so v. a. zweifelhafte Sache) R. 1, 27, 1 (28.1 GORR.). तीक्ष्णं पृच्छसि संशयान् 2, 106, 3. संशयापन्नमानसः AK. 3, 1, 5. अर्थसंशयमापन्नः MBH. 5, 7080. अर्थसंशयान्विचार्य DAÇAK. 62, 6. धर्मसंशय-निर्णयः M. 12, 112. संशयं हि R. 2, 67, 28. R. GORR. 2, 23, 24. 4, 16, 21. Spr. 3280. संशयोच्छेदः Comm. zu AV. PRĀT. 4, 106. संक्षिप्तः संशयो मकाम् BṚH. P. 3, 7, 15. संशयं ब्रह्म 6, 3, 2. नुद् LA. (III) 92, 2. मुक्त° adj. subj. von allen Zweifeln befreit MBH. 3, 1244. obj. keinem Zweifel unterliegend PAT. zu P. 1, 1, 29. अस्त° adj. subj. KATHĀS. 93, 58. निरस्त° desgl. 34, 152. शातो ऽद्य संशयः RĪĀ-TAR. 3, 192. — नास्ति मे संशयः am Anfange eines Verses ohne Einfluss auf die Construction R. 3, 64, 19. न संशयो मे ऽस्ति mitten in den Satz eingeschoben 4, 9, 107. नास्त्यत्र संशयः am Ende eines Verses BṚH. 8, 5. नास्ति संशयः desgl. Spr. 5249 (v. 1. नात्र). नात्र संशयः desgl. M. 2, 87. BṚH. 10, 7. MBH. 3, 2788. Var. in LA. (III) 26, 19. überaus häufig bloss न संशयः (= असंशयम् ohne Zweifel) BṚH. 12, 8. MBH. 1, 6161. 6187. 3, 2333. 2712. 3053. 15665. R. 1, 21, 11. 53, 14. 2, 27, 15. 61, 9. 5, 29, 20. 7, 40, 17. Spr. (II) 5872. 6296. VARĀH. BṚH. 5, 9. KATHĀS. 33, 76. WEBER, RĪMAT. Up. 291. 338. LA. (III) 87, 22. ebenso नहि संशयः Spr. (II) 2930. in derselben Bed. असंशयः (könnte auch fehlerhaft für असंशयम् sein) BṚH. 8, 7. 18, 68. R. 3, 23, 25. असंशयेन ohne Zweifel, ohne Bedenken VARĀH. BṚH. S. 26, 12. असंशयः adj. keine Zweifel habend: खुदि R. 4, 54, 2. स° adj. subj. im Zweifel seiend: तद्यं नेति संशया MBH. 12, 11860. 11867. KATHĀS. 20, 105. obj. dem Zweifel unterliegend, zweifelhaft: धर्म R. 2, 106, 19. 5, 1, 81. KATHĀS. 29, 140. Verz. d. Oxf. H. 204, a, 32. — 2) Gefahr MBH. 1, 608 (दर्शितः mit der ed. Bomb. zu lesen). Spr. (II) 3997. तिष्ठतं संशये R. 3, 41, 3. न संशयमभ्याप्येत ĀÇV. GRH. 3, 9, 6. प्रप्येत JĀĀN. 1, 132. परमं गतः R. 3, 48, 1. 4, 56, 15. आगताः 53, 26. आपन्नः 3, 31, 13. आह्वयः Spr. (II) 3475. ÇĀK. 92, 6. प्राप्ता MBH. 3, 16887. मया प्राप्तः संशयः R. 4, 9, 29. जीविते 6, 101, 15. जीवितस्य 3, 30, 6. BRAHMA-P. in LA. (III) 50, 12. दाराणां जीवितस्य च R. 4, 41, 78. नास्यत्प्रपश्यामि किंचिद्विर्यस्य (doch wohl अन्यं und कंचिद् zu lesen) संशयम्। इति रामनिपातानु 3, 43, 39. प्राणानां संशयावहः MBH. 2, 1126. जीवित° R. 3, 44, 31. Spr. (II) 5080. अर्थप्राणविनाशसंशयकारी 585. — Vgl. अ° (असंशयम् auch BṚH. 6, 35. 7, 1. R. 3, 63, 6. Spr. (II) 692. 1223. NAISH. 22, 44), निः°, प्राण° (auch KATHĀS. 21, 30. PAÑĀT. 192, 9), वि°, संशयिक.

संशयच्छेदः m. Lösung eines Zweifels, — einer zweifelhaften Sache; davon संशयच्छेद्यः adj. solches betreffend: व्यवहाराः RAÇB. 17, 89.

संशयपत्तारकस्य n. Titel einer Schrift HALL 53.

संशयवादार्थः m. desgl. ebend. 47.

संशयसम m. (sc. प्रतिषेध) Bez. eines der unrichtigen Gegenargumente (der 24 Ġāti; s. u. ज्ञाति 8) in den Nachträgen) NĪJAS. 5, 1, 1. 14. SAR-

VADARṢANAS. 114, 11.

संशयान्ते (संशय + आ°) m. eine best. Redefigur: Entfernung eines ausgesprochenen Zweifels KĀVĀD. 2, 164. Beispiel 163.

संशयात्मकः adj. dem Zweifel unterworfen, zweifelhaft: उपायः Spr. (II) 1303.

संशयात्मन् adj. dem Zweifel sich hingebend, unschlüssig SARVADARṢANAS. 130, 7.

संशयानुमितिरकस्य n. Titel einer Schrift HALL 51.

संशयालुः (von संशय) adj. skeptisch, Zweifler H. 445.

संशयितः s. u. 2. शो mit सम्. Mit passiver Bed. auch KĀTJ. ÇR. 24, 1, 23.

संशयितरुः (von 2. शी mit सम्) nom. ag. Zweifler H. 445.

संशयोपमा (संशय + उ°) f. eine in der Form eines Zweifels ausgesprochene Vergleichung: किं पद्ममत्तर्धात्तलि किं ते लोलितपा मुखम्। मम देलापते चित्तमितीयं संशयोपमा || KĀVĀD. 2, 26.

संशरं (von 1. शर् mit सम्) m. das Zusammenbrechen VS. 30, 17. das Zerreißen: स्तोमनाम् TBH. 1, 8, 3, 1.

संशरणः n. 1) etwa das Zustuchtsuchen bei Jmd (von 2. शर् mit सम्): राक्षः संशरणं धाम (रा° संशरणं धर्मः der Comm.) KĀM. NITIS. 6, 4. — 2) Beginn eines Kampfes, Angriff ÇABDAM. im ÇKDR. fehlerhaft für संशरणः.

संशानं (von 2. शा mit सम्) n. N. best. SĀMAN ÇAT. BṚ. 12, 8, 3, 26. LĀTJ. 5, 4, 16. इन्द्रस्य Ind. St. 3, 241, a.

संशान्तिः (von 2. शम् mit सम्) f. das Erlöschen: मदनविधानलं संशान्तिं नयति VARĀH. BṚH. 24 (22), 7.

संशासनः (von 1. शास् mit सम्) n. Anweisung ÇĀKṢH. BṚ. 10, 4.

संशितः 1) adj. s. u. 2. शा mit सम्. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105; vgl. संशित्य.

संशितिः (von 2. शा mit सम्) f. Schärfung: इष्टे (gen.) AIR. BṚ. 1, 26.

संशिशरिषु (vom desid. von 1. शर् mit सम्) adj. zerreißen wollend NIB. 6, 31.

संशिश्वन् (सम् + शिशु) adj. (f. संशिश्वरी) ein gemeinsames Kalb habend (= एकशिशुकः SĪL.) RV. 8, 58, 11. 9, 61, 14.

संशिश्वीषु (vom desid. von 1. श्वि mit सम्) adj. sich anzulehnen beabsichtigend: धनम् BHATT. 9, 33.

संशिसं (शिसु = 1. शास् + सम्) f. Aufforderung AV. 11, 8, 27.

संशीतः adj. so v. a. शीत kalt ÇĀNG. SĀH. 3, 1, 31.

संशीलनः (von शीलम् mit सम्) n. das Ueben, fleissiges Anwenden: पुनः पुनः संशीलनमभ्यासः SARVADARṢANAS. 59, 15. häufiger Verkehr mit (gen.): गुणदोषाववाप्येते पुंसां संशीलनादुद्यैः Spr. (II) 2116.

संशुद्धिः (von शुध् mit सम्) f. Reinheit RATNAM. im ÇKDR. आचारः MBH. 12, 8778. सन्न° BHAG. 16, 1. भाव° 17, 16. KĀM. NITIS. 2, 31. in rituellem Sinne als Erklärung von निष्कृति KULL. zu M. 11, 179 (pl.).

संशुष्कः adj. = शुष्क ausgetrocknet, trocken, dürr: सागरः MBH. 7, 1944. R. GORR. 2, 71, 9. शोषितः 3, 26, 28. MBH. 3, 15990. °सान्द्रमदलेखः MRĀKṢH. 7, 25. Bäume VARĀH. BṚH. S. 53, 120. Blätter RT. 1, 22. मकी MĀRK. P. 8, 206. मांसः TRIK. 3, 3, 370. abgemagert MBH. 13, 4046. चरुणी VARĀH. BṚH. S. 61, 3. °मांसखक्त्रायुः adj. (मुनि) MBH. 1, 1569. संशुष्कास्य eingefallen 7, 1582.

संशोधनः (vom caus. von शुध् mit सम् 1) adj. (f. इ) reinigend, schlechte